

Tankó Gabriella egy évet töltött az Európai Önkéntes Szolgálat (EVS) keretében Portugáliában, **Amarante** városban. Az önkéntes munka során árvaházban, fesztiválon, és zöldségtermelő farmon is dolgozott, de rengeteg kirándulás, szórakozás és tanulás is belefért az egy éves kalandba. Az ott szerzett tapasztalatairól, élményeiről és a napfényes Portugáliáról kérdeztük.

Mi az EVS?

Az Európai Önkéntes Szolgálat (EVS - European Voluntary Service) az [Erasmus+](#) program keretén belül 17 és 30 év közötti fiataloknak nyújt lehetőséget arra, hogy hosszabb-rövidebb ideig külföldön önkéntes munkát végezzenek.

Önkéntesként egy társadalmilag hasznos, nonprofit szervezetnél dolgozhatnak a fiatalok. Az önkéntesség időtartama minimum 2 hónap, maximum 12 hónap. Több terület közül lehet választani: ilyenek például az ifjúsági- és gyerekprogramok, a szociális terület, a kultúra, művészetek, környezetvédelem és a sport.

Az Európai Unió anyagi támogatást nyújt az önkéntes szolgálat megvalósításához az Erasmus+ programban pályázat útján: átalányösszeget határoz meg a projekt lebonyolítására, az útiköltségre, a szállásra, ellátásra, biztosításra, nyelvi felkészítésre és némi zsebpénzre.

Az EVS-ben küldő, fogadó, és koordináló szervezetek vesznek részt. A pályázatot csak egy szervezetnek kell benyújtania a projekt teljes költségvetésével. Az EVS-ben csak akkreditált szervezetek vehetnek részt.

Erdélyben többek között a székykeresztúri központtal működő [Erdélyi Ifjúsági Egyesület](#) foglalkozik EVS önkéntesek küldésével és fogadásával.

Mi vett rá téged arra, hogy egy egész évet önkéntes munkára áldozz, ráadásul egy távoli országban?

Miután elvégeztem az egyetemet Kolozsváron, elkezdtem ott dolgozni, és egy idő után úgy éreztem, hogy a rutin, amiben ott éltem, nem elég ahhoz, hogy kielégítse minden vágyamat. Szerettem volna valami újat kipróbálni, és az önkéntes munka is érdekelt.

Kicsit bántam, hogy az egyetem alatt nem mentem Erasmussal más országba tanulni, de mindig azt tartott vissza, hogy nem tudtam jól angolul. Egy barátnőmtől hallottam az EVS-ről, és úgy éreztem, **ezt jó lenne kipróbálni**. Az ösztönzött, hogy valami újat próbáljak ki, tanuljak nyelveket, új kultúrát és új embereket ismerjek meg. Úgy éreztem, hogy **még kell valami**, mielőtt elkezdődik az életem munkába járás, monoton időszak.

Miért pont ezt az országot választottad?

Különösebb oka nem volt, csak vonzott Portugália. Kirándulni már azelőtt is akartam oda menni, kíváncsi voltam a kultúrára. Találtam ezt a projektet, ami Amarante-ba, egy ifjúsági szervezethez szólt egy évre és jelentkeztem. Nem nagy reményekkel pályáztam meg az angol miatt, de sikerült. És tavaly februártól ott voltam idén februárig, a **Casa de Juventude** nevű szervezetnél tevékenykedtem.

Mi volt ott a feladatod?

Ez a szervezet, ahová mentem, nagyon sok mindennel foglalkozik. Már hetedik éve fogadnak EVS-önkénteseket is, emiatt nagyon gördülékenyen folyt a munka. Én többnyire **sérültekkel dolgoztam**, az öregek otthonában, az árvaházban és egy iskolába is jártam néha segíteni a foglalkozásokon. Ezen kívül dolgoztam néha **farmokon, helyi termelőket segítettünk**, és szombatontként eladtuk az általuk megtermelt zöldséget, gyümölcsöket. Ez volt a rutin. Ezen kívül mindenkinek volt egy saját projektje, az én esetemben ez egy **Before I die...** fal felállítása volt.

Ennek az a lényege, hogy egy közterületen felállított nagy táblára az emberek felírhatják a vágyaikat, terveiket, amiket az életük során meg szeretnének valósítani. Ilyen fal a világ több pontján van, a miénk két hónapig állt Amarante-ban.

Ugyancsak saját projektünk volt a language cafe, ahol különböző nyelveken lehetett tanulni, társalogni, és a clothes swap, ami csereberén alapuló vásár volt, pénz nélkül.

A szokásos feladatok mellett a nyári időszakban volt néhány **ifjúsági cserénk és munkatáborunk**, ezeknek a lebonyolításában segítettem. Ezekre a 10-12 napos eseményekre különböző országokból érkeznek fiatalok és közösen vesznek részt az egy-egy téma köré szervezett tevékenységeken, programokon.

Az egyik munkatábor például kapcsolatban volt a sérültekkel, akikkel rendszeresen dolgoztunk. Minden évben rendeznek egy színházelőadást, amit **a sérültek adnak elő a helybélieknek**. Ebbe segítettek be a munkatábor résztvevői. Idén a Tarzan-t adták elő, díszletet terveztünk, jelmezeket készítettünk, táncot tanítottunk nekik, felállítottuk a színpadot a város főterén.

Hány önkéntessel dolgoztál együtt?

Az év folyamán változott a számuk, jöttek-mentek az emberek, de általában 19-20-an voltunk. Kilenc, vagy tíz **különböző nemzetiségű emberrel éltem együtt**, mindent együtt csináltunk, együtt laktunk, ettünk, dolgoztunk és együtt mentünk ki este szórakozni. Ez egy idő után fárasztó volt, de összességében azt mondhatom, hogy fantasztikus emberekkel voltam körülvéve. És ez az, ami hiányzik most.

